

prima instanță: I. Rusu
instanța de apel: S. Procopciuc, E. Grumeza, A. Garbuz

nr. 3ra-685/17

ÎNCHEIERE

21 iunie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Ion Druță
Nicolae Craiu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Ion Burdeniuc

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Ion Burdeniuc împotriva Primăriei satului Moara de Piatră r-nul Drochia cu privire la accesul la informație

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 17 ianuarie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Ion Burdeniuc și menținută hotărârea Judecătoriei Drochia din 20 septembrie 2016, prin care acțiunea a fost respinsă

constată:

La 30 iunie 2016, Ion Burdeniuc a depus cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei satului Moara de Piatră r-nul Drochia cu privire la accesul la informație.

În motivarea acțiunii a invocat că în calitate de consilier al Consiliului local Moara de Piatră r-nul Drochia a solicitat de la Primăria satului Moara de Piatră, r-nul Drochia informația referitor la locuitorii satului Moara de Piatră care stau la evidența bursei muncii în calitate de șomeri și beneficiază de ajutor material (indemnizație) din partea statului, perioada în care aceștia au statut de șomeri și beneficiază din partea statului de indemnizație de șomer și sumele de care au beneficiat aceștia lunar, pe întreaga perioadă.

Indică că la data de 10 iunie 2016, a recepționat răspunsul Primăriei satului Moara de Piatră r-nul Drochia, prin care i s-a refuzat în eliberarea informației solicitate din motiv că Primăria nu deține așa informații.

Consideră refuzul Primăriei satului Moara de Piatră r-nul Drochia nefondat și ilegal, întrucât instituția respectivă sfidând, legislația în vigoare, nu a prezentat informația de care dispune.

Relevă că în conformitate cu prevederile legale persoana pentru a beneficia de indemnizație de șomaj este obligată să prezinte un set de documente printre care certificatul ce atestă lipsa activității ce are drept scop obținerea unui profit, lipsa

unei gospodării țărănești înregistrate în conformitate cu legislația în vigoare, certificate eliberate gratuit de către primăriile satelor și orașelor.

Afirmă că în cazul dat Primăria satului Moara de Piatră r-nul Drochia nu poate să nu cunoască numărul locuitorilor căror li s-au eliberat asemenea certificate.

Susține că toate actele pentru beneficierea de diverse indemnizații și ajutoare materiale sunt perfectate de asistentul social care activează în cadrul oricărei primării, inclusiv Primăria satului Moara de Piatră r-nul Drochia.

Insistă că prin acțiunile sale Primăria satului Moara de Piatră r-nul Drochia, i-a încălcat dreptul la informare activă, veridică și la timp asupra chestiunilor de interes public.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 34 din Constituția Republicii Moldova, art. 10, 11, 19, 23, 24 din Legea nr. 982 din 11 mai 2000 privind accesul la informație, art. 3, 5, 6, 16, 25 din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000.

Solicită admiterea acțiunii, obligarea Primăriei satului Moara de Piatră r-nul Drochia să-i elibereze informația solicitată prin cererea nr. 129 din 23 mai 2016.

Prin hotărârea Judecătorei Drochia din 20 septembrie 2016, acțiunea a fost respinsă ca nefondată.

A fost încasat de la Ion Burdeniuc în beneficiul Primăriei satului Moara de Piatră r-nul Drochia cheltuielile de judecată în mărime de 260,73 lei.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 17 ianuarie 2017, a fost respins apelul declarat de Ion Burdeniuc și menținută hotărârea Judecătorei Drochia din 20 septembrie 2016.

A fost încasat de la Ion Burdeniuc în beneficiul Primăriei satului Moara de Piatră r-nul Drochia cheltuielile de judecată suportate în instanța de apel în sumă totală de 286,26 lei.

La 18 aprilie 2017, prin intermediul Oficiului Poștal, Ion Burdeniuc a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu adoptarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel și a hotărârii primei instanțe considerându-le ilegale și neîntemeiate.

Menționează că prima instanță și instanța de apel nu au dat o apreciere obiectivă și justă circumstanțelor cauzei, aplicând eronat legea, iar concluziile instanțelor de judecată fiind în contradicție cu circumstanțele cauzei.

Susține că prin inacțiunile furnizorului de informație îi sunt încălcate drepturile legale stabilite de lege, în calitate de ales local și anume dreptul de a primi informații de interes public, în cazul dat ce ține de perfectarea actelor pentru primirea indemnizațiilor.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 13 februarie 2017, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de

însoțire (f. d. 73) și care a fost recepționată de către recurent la 17 februarie 2017, ceea ce se atestă prin avizul de recepție anexat la dosar (f. d. 75).

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 17 ianuarie 2017, în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Ion Burdeniuc nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Ion Burdeniuc, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Ion Burdeniuc ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Ion Burdeniuc se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Ion Druță

Nicolae Craiu